

EM 2021/74

4/11-2021

Anna Wangenheim

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udvikle undervisningsmateriale om menneskerettigheder målrettet børn i folkeskolen tilpasset en grønlandsk kontekst og herudover arbejde for, at undervisere i folkeskolen opnår relevante kompetencer til at undervise i menneskerettigheder.

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokratesne)

(1. behandling)

Vi takker forslagsstiller Nivi Olsen, som her stiller et vigtigt forslag som led i vores udvikling af samfundet. Vores udvikling af identitet i den stadig mere globaliserede verden, vores udvikling som individer og som et kollektivt folkefærd og for fastsættelser af vore værdier og normer. Det er vigtigt at debattere og tage stilling til, at vores børn kan vokse op med et sundt kompas i livet og med en dyb vished om en samfundsrod, hvor også rummelighed er på højsædet. Det skal vi altid prioritere fra politisk hold ved at tilføre den nødvendige gødning i form af debat og rammesætning for at opnå sund vækst.

I foråret 2020 vedtog Inatsisartut, at Grønland skal arbejde for at have en national handlingsplan for realiseringen af FN's børnekonvention. Der har, med andre ord, i de seneste år været stor fokus på børneområdet set fra Naalakkersuisut og fra Inatsisartut. Naalakkersuisut fra tidligere valgperiode har lanceret en række strategier og handlingsplaner om børns rettigheder, hvilket vi har en forventning om, at det nye Naalakkersuisut fortsat støtter. FN's børnekonvention, artikel nr. 42 siger: "Alle skal kende børnenes rettigheder".

I forsøget på netop at sikre, at vi alle fortsat arbejder for at vi i Grønland skal efterleve børnekonventionen er dette forslag derfor et håndgribeligt og kærkomment tiltag. Blandt andet ved, at vi sikrer os, at alle vores børn kender til deres rettigheder, og at vi alle, ung som gammel, sammen kender disse rettigheder. Også selv om FN's konvention om børnerettigheder har rundet sine 30-års fødselsdag, så mangler vi her i Grønland fortsat at bestræbe os efter den fulde efterlevelse af denne. Det må vi aktivt forholde os til for at minimere det systemiske og strukturelle omsorgssvigt.

Forslagsstilleren fremhæver i sit forslag, at vi skal skabe et land, hvor mangfoldigheden hyldes. At racisme af enhver art bekæmpes og minimeres således, at viden om menneskerettigheder vil øge empati og næstekærlighed. Det har vi brug for, at vi også fra politisk hold rammesætter. Vi bliver derfor nødt til at udvikle undervisningsmaterialer, hvis vi vil det her vigtige tiltag seriøst.

Vi er utroligt taknemmelige for, at Naalakkersuisut fra sidste valgperiode har forlænget samarbejdsaftalen med UNICEF Danmark, som har været med til at sikre, at der i år har været afholdt rettighedsskoler rundt omkring i landet. Vores tydelige NGO'er og øvrige rettighedsorganisationer er med til at minde os om, hvor meget mere vi fortsat mangler at få implementeret af de vigtige menneskerettigheder. Naalakkersuisut oplyser i sit svarnotat, at MIO, Nakuusa og UNICEF har udgivet undervisningsmaterialer med tilhørende

lærervejledninger om menneskerettigheder til brug i folkeskolen. Materialerne tager udgangspunkt i FN's Børnekonvention og er tilpasset en grønlandsk kontekst. Det finder vi utroligt positivt. Men vi har f.eks. en forholdsvis ny handicaplovgivning, som endnu ikke er implementeret til fulde; dette gælder også for vores børn som rammes af urimelige forskelle, alt afhængig af hvor man bor i landet.

Vi ved at folkesundhedsprogrammet Inuuneritta III er en langsigtet strategi, hvor børnenes rettigheder vægtes højt, og vigtigst af alt, at implementeringen af denne strategi skal foregå lokalt førend det virker.

Det kræver tid og tålmodighed, da visionen om at den kommende generation af børn skal være sundere, fysisk såvel som psykisk. Derfor er dette forslag et godt og konkret tiltag i den ellers ret så abstrakte vision, hvilket hænger i fin tråd med at Inatsisartut har vedtaget at pålægge Naalakkersuisut at udfærdige en handlingsplan for, hvordan Grønland skal efterleve FN's børnekonvention.

Vi er også glade for, at Naalakkersuisut forsøger at gå forslagsstillerens forslag i møde ved at fremsætte et ændringsforslag. Dog er vi ikke enige i ordvalget "yderligere", idet man ikke tidligere har afholdt kurser om emnet menneskerettigheder i regi af Uddannelsesstyrelsen og fordi der i svarnotatet fremhæves lokale forskelle, og dertil behov som skal komme fra kommunerne.

Derfor virker ændringsforslaget en kende useriøst, og er i øvrigt uændret i sin form i forhold til forslagsstillerens overskrift.

Vi vil derfor sende forslaget til relevant udvalg forud for 2. behandlingen, hvor man med fordel også kan kigge på en deadline for, hvornår vi kan forvente, at der udfærdiges undervisningsmaterialer og med en tidsplan over, hvornår relevante parter kan forvente at få tilbudt kurser.

Det mener vi vil være med til at skabe noget klarhed og tydelighed, og hvor relevante parter får en konkret tidsplan, og samfundet som minimum holdes informeret om en seriøs indsatsplan på dette vigtige tiltag.